

POLITICI CONTABILE ALE B.C. „VICTORIABANK” S.A. pentru anul 2023

Deținătorul reglementării	Direcția Contabilitate (DCT)
Data creării	21.12.2018
Data modificării / PV nr. -149	08.11.2022
Codul actului	PL.26.3
Versiune	3
Gradul de confidențialitate	Secret comercial/ uz intern
Organ de aprobare	Consiliul de Administratie
Validat	Vicepreședinte CFO
Subdiviziunile vizate	Subdiviziunile Băncii
Statut	În vigoare din data de 01.01.2023

CUPRINS

I.	DISPOZIȚII GENERALE	3
II.	CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE	3
III.	CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOR FINANCIARE	5
IV.	DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICILOR CONTABILE.....	6
V.	DISPOZIȚII FINALE	21

I. DISPOZIȚII GENERALE

- 1.1. Politicile contabile ale BC „Victoriabank” SA (în continuare Bancă) se elaborează în conformitate cu:
 - 1.1.1. Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), aprobate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB), ce conțin Standarde Internaționale de Raportare Financiară, Standarde Internaționale de Contabilitate și Interpretări elaborate de Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau de către fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC);
 - 1.1.2. Legea contabilității și raportării financiare nr.287 din 15.12.2017;
 - 1.1.3. Planul de conturi al evidenței contabile în Băncile Licențiate din Republica Moldova din 26.03.1997
 - 1.1.4. Politici contabile aplicabile la nivelul Grupului Financiar BT.
- 1.2. Domeniu de aplicare:
Politicile contabile se extind asupra tuturor subunităților structurale ale Băncii.
- 1.3. Scopul politicilor contabile adoptate constă în asigurarea tuturor utilizatorilor de rapoarte financiare cu informații relevante și credibile privind situația patrimonială, financiară a Băncii și rezultatele activității acesteia, necesare pentru analiza datelor și luarea deciziilor economice de către utilizatorii situațiilor financiare.
- 1.4. Obiectivul politicilor contabile este stabilirea politicilor, principiilor și tratamentelor contabile aplicate de Bancă și formarea informației oportune, detaliate, veridice și consistente cu privire la activitatea Băncii și situația ei patrimonială și financiară.
- 1.5. Responsabil de revizuirea anuală a Politicilor contabile ale Băncii și de actualizarea acestora ori de câte ori este nevoie este Vicepreședintele Băncii, CFO.

II. CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE

2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE

- 3.1. Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:
 - 2.1..1. Prezentarea fidelă în conformitate cu IFRS.
Situțiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale Băncii.
Prezentarea fidelă prevede reprezentarea exactă a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active și datorii, venituri și cheltuieli stabilite în Cadru general conceptual de raportare financiară.
La rândul ei, prezentarea fidelă presupune ca informația să fie:
 - (a) Neutră - ceea ce înseamnă ca nu suportă influențe în selecția și prezentarea informațiilor financiare. Informațiile financiare relevante sunt cele care au capacitatea de a genera o diferență în deciziile luate de utilizatori fără a fi influențate de manipulări de prezentare care crește probabilitatea ca informațiile financiare să fie primite favorabil sau nefavorabil de utilizatori.
 - (b) Completă - pentru a fi credibilă, informația din situațiile financiare trebuie să fie completă, evident în limitele rezonabile ale pragului de semnificație conjugat cu costul obținerii acesteia. Nu vom prefera o informație completă a cărui cost de obținere depășește net mărimea riscului asumat printr-o decizie aleatoare. O omisiune poate face ca informația să fie falsă sau să inducă în eroare și astfel să nu mai aibă un caracter credibil și să devină defectuoasă din punct de vedere al relevanței.
 - 2.1..2. Prezentarea relevantă
Relevanța informației este influențată de natura sa și de pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea elementului sau a erorii, judecat în circumstanțele specifice ale omisiunii sau declarării eronate.
 - 2.1..3. Continuitatea activității
Banca este analizată ca unitate în activitatea continuă, ceea ce înseamnă că Banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu acest principiu, Banca presupune că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii obiectivelor sale.
- 3.1. Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele principii:
 - 2.1..1. **Principiul angajamentelor** – presupune recunoașterea elementelor drept active, datorii, capitaluri proprii, venituri și cheltuieli atunci când se respecta criteriile de recunoaștere pentru aceste elemente, indiferent de momentul plății.

- 2.1..2. **Principiul consecvenței** – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare.
- 2.1..3. **Principiul pragului de semnificație** – presupune că Banca prezintă distinct în situațiile financiare elementele cu valori semnificative. Elementele care au valori nesemnificative care au aceeași natură sau cu funcții similare se însumează, nefiind necesară prezentarea lor separată.
- 2.1..4. **Principiul frecvenței raportării** – presupune ca Banca prezintă setul complet de situații financiare o singura data pe an, perioada de raportare fiind de la 01 ianuarie până la 31 decembrie.
- 2.1..5. **Principiul informației comparative** –presupune ca Banca deține și prezintă informații comparative aferente perioadei precedente, pentru toate pozițiile raportate în situațiile financiare ale perioadei curente. Informația comparativă presupune existența situațiilor financiare la finalul perioadei curente și finalul perioadei anterioare.
- 2.1..6. **Principiul compensării** – presupune ca activele și datoriile și veniturile și cheltuielile să nu fie compensate, doar cu excepția cazului când compensarea va fi cerută sau permisă de Standard sau de o Interpretare.
- 2.1..7. **Principiul agregării** - conform căruia Banca prezintă rapoartele financiare cu delimitarea claselor de elemente similare (activ și pasiv), indiferent de conținutul său economic și de evoluția previzibilă a pieței.

2.2.STANDARDELE DE CONTABILITATE

- 2.2.1. În procesul desfășurării activității sale Banca utilizează standarde, regulamente, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza IFRS și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

2.3.PERIOADA DE RAPORTARE

- 3.1. Perioada de raportare în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice și financiare efectuate în Bancă în perioada respectivă.
- 3.1. Situațiile financiare ale Băncii sunt emise în conformitate cu IFRS și prevederile regulamentelor în vigoare ale Băncii Naționale a Moldovei ("BNM"), aplicabile rapoartelor financiare.
- 3.1. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine Președintelui Comitetului de Direcție al Băncii.

2.4.SITUAȚII FINANCIARE

- 3.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS ce includ:
 - 2.4..1. Situația poziției financiare la finalul perioadei;
 - 2.4..2. Situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global pe perioadă;
 - 2.4..3. Situația modificărilor în capitalul propriu pe perioadă;
 - 2.4..4. Situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă (fluxul mijloacelor bănești);
 - 2.4..5. Note, cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.
- 3.1. Situațiile financiare sunt întocmite în baza criteriilor de recunoaștere și derecunoaștere, metodelor de evaluare inițială și ulterioare prevăzute de IFRS. Valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată prin utilizarea unor tehnici de evaluare. Banca selectează metoda de evaluare, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data fiecărui bilanț.
- 3.1. Moneda funcțională și de prezentare a Situațiilor financiare este leul moldovenesc (MDL), valorile elementelor din situațiile financiare fiind prezentate în mii lei.
- 3.1. Informațiile suplimentare relevante, care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi prezentate în poziții separate din Situații financiare, se prezintă și se dezvăluie în Note.

2.5.AUDITUL EXTERN

- 2.5.1. Situațiile financiare anuale ale Băncii întocmite în conformitatea cu IFRS, inclusiv modalitatea de reflectare în evidența contabilă a operațiunilor financiare și economice sunt obiectul auditului extern, conform cerințelor [Legii privind auditul situațiilor financiare nr. 271 din 15.12.2017](#) și Legii privind activitatea băncilor nr. 202 din 6.10.2017.
- 2.5.2. Banca face public raportul auditorului extern și Situațiile financiare anuale în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

III. CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOR FINANCIARE

3.1. RECUNOAȘTEREA ELEMENTELOR SITUAȚIILOR FINANCIARE

- 3.1.1. Recunoașterea reprezintă un proces de includere în situația poziției financiare sau în rezultatul global a unui element ce satisface următoarele criterii de recunoaștere:
- 3.1.1.1. Este probabil ca orice beneficiu economic viitor aferent elementului să intre sau să iasă în/din Bancă și
- 3.1.1.2. Costul sau valoarea elementului poate fi evaluat în mod fiabil.
- 3.1.2. Ținând cont de criteriul general de recunoaștere:
- Un activ este recunoscut în bilanț în momentul în care este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor de către Bancă și activul are un cost care poate fi evaluat în mod fiabil.
 - O datorie este recunoscută în bilanț atunci când este probabil că o ieșire de resurse va rezulta din decontarea unei obligații prezente și când valoarea la care se va realiza această decontare poate fi evaluată în mod fiabil.
 - Veniturile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o creștere a beneficiilor economice viitoare aferente creșterii unui activ sau diminuării unei datorii, iar acestea pot fi evaluate în mod fiabil.
 - Cheltuielile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o reducere a beneficiilor economice viitoare aferentă diminuării unui activ sau creșterii unei datorii, iar această reducere poate fi evaluată fiabil, sau atunci când este direct asociată unui venit.

3.2. POLITICI CONTABILE, MODIFICĂRI ÎN ESTIMĂRILE CONTABILE ȘI ERORI

3.2.1. Modificări ale politicilor contabile.

3.2.1.1. Banca va modifica o politică contabilă doar dacă modificarea:

- este impusă de un IFRS; sau
- are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

3.2.1.2. Modificarea politicilor contabile este aplicată retroactiv sau prospectiv.

Banca va contabiliza o modificare de politici contabile care rezultă din modificarea impusă a unui IFRS, în conformitate cu prevederile tranzitorii specifice, dacă acestea există, din acel IFRS.

Atunci când Banca va modifica Politicile contabile la aplicarea inițială a unui IFRS care nu include prevederi tranzitorii specifice care se aplică acelei modificări, sau modifică Politicile contabile în mod voluntar, va trebui să aplice modificarea retroactivă.

Aplicarea retroactivă înseamnă ajustarea soldului inițial al fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă prezentată, precum și alte valori comparative prezentate pentru fiecare perioadă anterioară, ca și cum noile prevederi ale politicilor contabile ar fi fost aplicate întotdeauna.

Când sunt imposibil de determinat efectele modificării politicilor contabile privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca aplică noile politici contabile activelor și datoriilor ca de la început celei mai îndepărtate perioade pentru care aplicarea retroactivă este posibilă, care poate să fie perioada curentă, și efectuează ajustările corespunzătoare soldurilor inițiale ale fiecărui component afectat al capitalului propriu pentru acea perioadă.

Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulativ al aplicării noilor politici contabile tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a aplica noile politici contabile prospectiv de la cea mai îndepărtată dată posibilă.

3.2.2. Modificări în estimările contabile

3.2.2.1. Efectul modificării unei estimări contabile se recunoaște prospectiv prin includerea ei în profitul sau pierderea:

- perioadei în care are loc modificarea, dacă aceasta afectează doar perioada respectivă, sau
- perioadei în care are loc modificarea și a perioadelor viitoare, dacă modificarea are efect și asupra acestora.

- 3.2.2.2. Totodată, dacă o modificare în estimările contabile conduce spre modificări ale activelor și datoriilor, sau a elementelor din capitalul propriu, aceasta se va recunoaște prin ajustarea elementelor conexe de active, datorii și capital propriu în perioada modificării.
- 3.2.3. *Corectarea erorilor*
- 3.2.3.1. Banca corectează retroactiv erorile semnificative ale perioadei anterioare în primul set de rapoarte financiare după descoperirea acestora prin:
- ajustarea valorilor comparative pentru perioadele anterioare în care a apărut eroarea, sau
 - dacă eroarea a apărut înainte de cea mai îndepărtată perioadă anterioară, ajustarea soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă.
- 3.2.3.2. Când sunt imposibil de determinat efectele erorii privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca ajustează soldurile inițiale soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă pentru care ajustarea retroactivă este posibilă.
- 3.2.3.3. Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulativ al unei erori asupra tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a corecta eroarea prospectiv începând cu cea mai îndepărtată dată posibilă.

IV. DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICILOR CONTABILE

Banca va face estimări și ipoteze care afectează valorile **raportate** ale activelor și datoriilor cu excepția anului financiar precedent. Estimările și ipotezele sunt continuu evaluate și se bazează pe experiența istorică și pe alți factori, inclusiv viitoarele evenimente așteptate care sunt considerate a fi rezonabile în circumstanțele date.

4.1. ACTIVE ȘI DATORII FINANCIARE

4.1.1 *Recunoașterea și evaluarea inițială*

Banca recunoaște inițial creditele acordate clienților și depozitele de la clienți la data când ele sunt originare. Toate celelalte active și datorii financiare sunt recunoscute inițial la data tranzacționării, care este data când Banca devine parte la prevederile contractuale ale instrumentului. Un activ sau o datorie financiară care nu este evaluată la valoarea justă prin situația profitului sau pierderii, este evaluat inițial la valoarea justă plus costurile de tranzacționare direct atribuibile achiziției sau emiterii.

4.1.2 *Clasificare*

La recunoașterea inițială, activele financiare sunt clasificate ca evaluate la:

- cost amortizat;
- valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global (FVOCI);
- valoarea justă prin situația profitului sau pierderii (FVTPL).

Un activ financiar este evaluat la cost amortizat dacă acesta întrunește ambele din următoarele condiții și nu este desemnat la valoarea justă prin situația profitului sau pierderii:

- activul este deținut în cadrul unui model de business al cărui obiectiv este deținerea activului pentru a colecta fluxuri contractuale; și
- termenii contractuali ai activului financiar, la date specifice, dau naștere la fluxuri de numerar care sunt doar principal și dobândă ("SPPI").

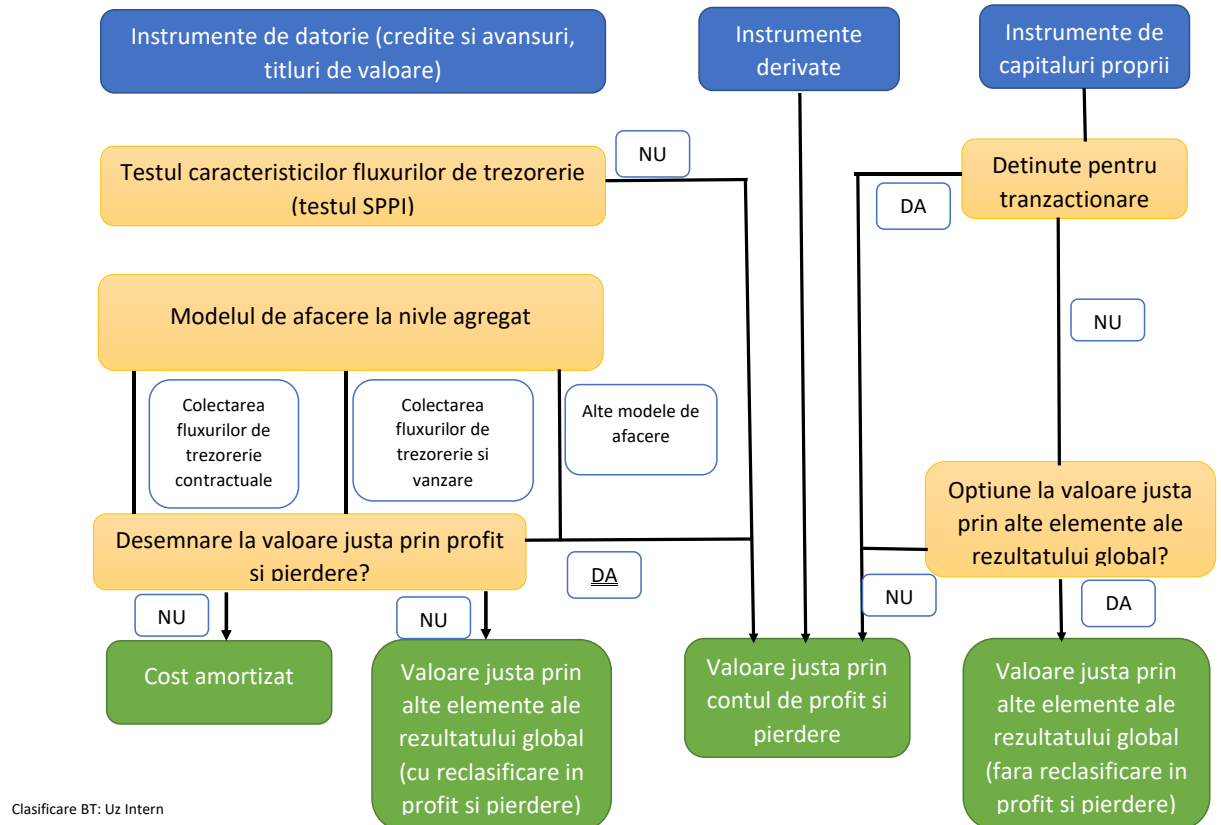
Un instrument de datorie este evaluat la FVOCI doar dacă acesta întrunește ambele din următoarele condiții și nu este desemnat la valoarea justă prin situația profitului sau pierderii:

- Activul este deținut în cadrul unui model de business al cărui obiectiv este atins atât prin colectarea fluxurilor contractuale, cât și prin vânzarea activului financiar; și
- termenii contractuali ai activului financiar, la date specifice, dau naștere la fluxuri de numerar care sunt doar principal și dobândă ("SPPI").

La recunoașterea inițială a unui instrument de capital care nu este deținut pentru tranzacționare, Banca poate irevocabil să aleagă să prezinte schimbările ulterioare de valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global (OCI). Această alegere este făcută individual, pentru fiecare instrument.

Toate celelalte active financiare sunt clasificate ca fiind evaluate la valoarea justă prin situația profitului sau pierderii (FVTPL).

La clasificarea activelor și datoriilor financiare în funcție de modelul de afacere și caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale ale activului/datoriei financiare, Banca utilizează în luare deciziilor schema de mai jos (Manualul de politici contabile la nivel de Grup BT, cap III.4.D Clasificarea activelor financiare):

În activitatea sa Banca recunoaște, evaluează, reclasifică, depreciază și derecunoaște următoarele active și datorii financiare în conformitate cu prevederile IFRS 9:

- credite și avansuri;
- titluri de datorie;
- titluri de capital;
- împrumuturi;
- depozite;
- alte active și datorii financiare.

4.1.3 Evaluarea modelului de afaceri

Banca evaluează obiectivele modelului de afaceri în care este deținut un activ financiar la nivel de portofoliu, deoarece aceasta reflectă cel mai bine modul în care este gestionată afacerea și în care informația este prezentată către conducere. Informația considerată include:

- Politicele și obiectivele stabilite pentru portofoliu și aplicarea acestor politici în practică, în particular, dacă strategia conducerii este focusată pe câștigarea veniturilor din dobânzi contractuale, menținerea unui anumit profil al riscului ratei dobânzii, corelarea maturității activelor și datoriilor financiare care finanțează aceste active sau realizarea fluxurilor de numerar din vânzarea activelor;
- cum performanța portofoliului este evaluată și raportată către conducerea Băncii;
- riscurile care afectează performanța modelului de afaceri (și a activelor financiare deținute în cadrul aceluși model de afaceri) și strategia privind modul de gestiune a acestor riscuri;
- cum sunt recompensați managerii (e.g. dacă recompensa este bazată pe valoarea justă a activelor sau pe colectarea fluxurilor contractuale); și
- frecvența, volumul și momentul vânzării în perioadele anterioare, motivele pentru astfel de vânzări și așteptările privind vânzările viitoare. Totuși, informația privind vânzările nu este analizată izolat, dar ca parte a unei evaluări generale despre cum obiectivele stabilite de Bancă pentru gestiunea activelor financiare sunt atinse și cum sunt realizate fluxurile de numerar.

Banca poate clasifica active financiare deținute în vederea tranzacționării în categoria FVTPL.

Evaluarea dacă fluxurile de numerar reprezintă doar plăți de principal și dobândă (SPPI):

Pentru scopul acestei evaluări, "principalul" este definit ca valoarea justă a unui activ financiar la recunoașterea inițială. "Dobânda" este definită ca recompensă pentru valoarea în timp a banilor și pentru riscul de credit asociat cu principalul de plată în decursul unei perioade de timp și pentru alte riscuri și costuri aferente creditării (e.g. riscul de lichiditate și costuri administrative), la fel ca marjă de profit.

În evaluarea dacă fluxurile contractuale sunt doar SPPI, Banca consideră prevederile contractuale ale instrumentului. Aceasta include stabilirea dacă activul conține vreun termen contractual care ar putea schimba momentul sau suma fluxului contractual, astfel ca această condiție să nu mai fie îndeplinită. În această evaluare Banca consideră:

- evenimente contingente care ar schimba suma sau momentul fluxurilor de numerar;
- clauze de extensie sau de plată în avans;
- clauze care limitează dreptul Băncii la fluxurile de numerar aferente anumitor active;
- caracteristici care ar modifica considerarea valorii în timp a banilor (e.g. resetarea periodică a ratei dobânzii);
- creditele acordate angajaților Băncii sau angajaților unor clienți corporativi mari;
- clauze pentru credite sindicalizate etc.

Pe baza analizelor efectuate, Banca a concluzionat că întreg portofoliul de credite și avansuri, precum și portofoliile de titluri de datorie întrunesc criteriile SPPI.

4.1.4 *Derecunoașterea*

Banca derecunoaște un activ financiar atunci când drepturile de a primi fluxuri de numerar din acel activ financiar expiră sau atunci când Banca a transferat drepturile de a primi fluxurile de numerar contractuale aferente acelui activ financiar într-o tranzacție în care a transferat în mod semnificativ toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate. Orice drept în activele financiare transferate care este reținut de Bancă sau creat pentru Bancă este recunoscut ca un activ sau datorie separată.

La derecunoașterea unui activ financiar, diferența între valoarea contabilă a activului (sau valoarea contabilă alocată părții din activul transferat) și suma dintre (i) total încasări (inclusiv orice nou activ primit mai puțin orice datorie nouă asumată și (ii) orice beneficii sau pierderi care ar fi fost recunoscute în situația rezultatului global este recunoscută în rezultatul perioadei de gestiune. Banca derecunoaște o datorie financiară atunci când obligațiile contractuale stabilite sunt anulate sau au expirat.

Banca intră într-o tranzacție prin care transferă active recunoscute în situația poziției financiare, dar reține, fie toate riscurile și beneficiile asociate activelor transferate, fie o parte a acestora. În astfel de cazuri activele transferate nu sunt derecunoscute.

Transferurile de active cu reținerea tuturor sau a celor mai semnificative riscuri și beneficii sunt, de exemplu, împrumuturi de titluri de valoare sau tranzacțiile de vânzare cu clauza de răscumpărare.

Atunci când activele sunt vândute către o terță parte cu o rată totală de rentabilitate swap pe activele transferate, tranzacția se contabilizează ca o tranzacție financiară securizată, similară tranzacțiilor de vânzare cu clauza de răscumpărare, deoarece Banca păstrează toate sau substanțial toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra acestor active.

În transferurile în care Banca nu păstrează și nu transferă substanțial toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate asupra unui activ financiar și păstrează controlul asupra activului, Banca recunoaște în continuare activul în măsura în care rămâne implicată, gradul de implicare fiind determinat de gradul în care sunt expuse la schimbarea de valoare a activului transferat.

4.1.5 *Compensarea instrumentelor financiare*

Activele și datoriile financiare sunt compensate și suma netă este raportată în situația poziției financiare când există un drept legal aplicabil de a compensa sumele recunoscute și există intenția de a deconta pe bază netă sau de a realiza activul și de a deconta datoria simultan.

Veniturile și cheltuielile sunt prezentate pe bază netă doar atunci când este permis în mod specific de IFRS, sau pentru câștigurile și pierderile dintr-un grup de tranzacții similare cum ar fi activitatea de tranzacționare.

4.1.6 *Modificări ale instrumentelor financiare*

Daca termenele unui activ financiar sunt modificate, Banca evaluează dacă fluxurile de numerar sunt substanțial diferite.

Dacă condițiile contractuale sunt modificate în mod substanțial din cauza renegocierii comerciale, atât la cererea clientului, cât și la inițiativa Băncii, activul financiar existent este anulat și ulterior este recunoscut

activul financiar modificat, respectivul activ financiar modificat fiind considerat un activ "nou". Criteriile stabilite de către Banca pentru a evalua modificările contractuale ce pot determina o derecunoaștere au fost determinate având în vedere caracterul semnificativ al acestora (cantitativ sau calitativ) astfel încât să fie îndeplinite cerințele din IFRS 9.3.2.3. Din punct de vedere cantitativ aceste modificări depășesc pragul de semnificație de 10%, prin analogie cu pragul menționat în IFRS 9.3.2.3 la derecunoașterea datoriilor financiare. Din punct de vedere calitativ, modificările se referă la clauze contractuale care modifică în mod semnificativ, natura riscurilor asociate cu contractul inițial.

Dacă o modificare a unui activ financiar evaluat la cost amortizat sau FVOCI nu rezultă în derecunoașterea activului financiar, atunci Banca recalculează mai întâi valoarea brută a activului financiar utilizând rata efectivă inițială a dobânzii și recunoaște ajustarea ce rezultă ca un câștig sau pierdere din modificare în situația profitului sau pierderii. Pentru instrumentele cu rată flotantă, rata efectivă inițială utilizată la calculul câștigului sau pierderii din modificare este ajustată ca să reflecte rata curentă la data modificării. Orice cost sau comision suportat sau primit, ajustează valoarea brută a activului modificat și se amortizează pe perioada rămasă a activului financiar modificat.

Dacă o astfel de modificare este efectuată din cauză dificultăților financiare ale debitorului, atunci câștigul sau pierderea din modificare este prezentată în cheltuielile privind deprecierea activelor financiare. În celelalte cazuri, aceasta este prezentată în venituri din dobânzi calculate utilizând metoda dobânzii efective.

4.1.7 *Evaluarea la valoarea justă*

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi primit ca urmare a vânzării unui activ sau prețul care ar fi plătit pentru a transfera o datorie printr-o tranzacție normală între participanții de pe piață la data evaluării, în principal, sau, în lipsa acesteia, pe piața cea mai avantajoasă la care Banca are acces la acea dată. Valoarea justă a unei datorii reflectă riscul de neexecutare a acesteia.

Atunci când există informații disponibile, Banca măsoară valoarea justă a unui instrument, utilizând prețul cotelat pe o piață activă pentru acest instrument. O piață este considerată activă în cazul în care tranzacțiile pentru un activ sau o datorie au loc cu o frecvență și un volum suficient pentru a furniza informații de stabilire a prețurilor pe o bază continuă.

În cazul în care nu există un preț cotelat pe o piață activă, atunci Banca folosește tehnici de evaluare ce maximizează utilizarea valorilor observabile relevante și minimizează utilizarea valorilor neobservabile. Tehnica de evaluare aleasă încorporează toți factorii pe care participanții de pe piață i-ar lua în considerare în stabilirea prețului unei tranzacții.

Cea mai bună dovadă de valoare justă a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este în mod normal prețul de tranzacționare - valoarea justă a unei contraprestații acordate sau primite. În cazul în care Banca stabilește că valoarea justă la recunoașterea inițială diferă față de prețul tranzacției, iar valoarea justă nu este evidențiată nici de un preț cotelat pe o piață activă pentru un activ sau o datorie identică, nici pe baza unei tehnici de evaluare care utilizează doar date de pe piețele observabile, atunci instrumentul financiar este evaluat inițial la valoarea justă, ajustată pentru a amâna diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției.

Ulterior, această diferență este recunoscută în situația profitului sau pierderii pe o bază adecvată pe durata de viață a unui instrument, dar nu mai târziu decât atunci când evaluarea este susținută în întregime de valori de piață observabile sau când tranzacția este închisă.

Banca recunoaște transferurile dintre nivelurile ierarhice ale valorii juste la sfârșitul perioadei de raportare în care au loc schimbările.

Valoarea justă a activelor și datoriilor incluse în Nivelul 1 în cadrul ierarhiei valorii juste este determinată pe baza prețurilor cotelate pe piețe active pentru active și datorii identice. Prețurile cotelate pe piețe active care sunt aplicate trebuie să fie disponibile imediat și regulat dintr-un schimb sau pe baza unui index/piață activ(a), iar acele prețuri reprezintă tranzacții desfășurate în condiții obiective care apar în mod real pe piață.

O piață activă pentru un activ sau o datorie este o piață pe care tranzacțiile cu activul sau datoria în cauză au un volum și o frecvență suficiente pentru a oferi constant informații pentru stabilirea prețului. Pentru a analiza dacă o piață este activă este nevoie să fie considerați factorii specifici activului sau datoriei.

Nivelul 2 din ierarhia valorii juste

Valoarea justă a activelor și datoriilor incluse în Nivelul 2 în cadrul ierarhiei valorii juste este determinată pe baza metodelor de evaluare care conțin date de piață observabile atunci când nu sunt disponibile prețuri de piață. Evaluările de nivel 2 utilizează de obicei parametri observabili pe piață, cum sunt ratele dobânzii

și curbele randamentului observabile la intervale cotate în mod obișnuit, volatilități implicite și marje de credit.

Nivelul 3 din ierarhia valorii juste

Valoarea justă a activelor și datoriilor incluse în Nivelul 3 în cadrul ierarhiei valorii juste este determinată pe baza de date de intrare care sunt neobservabile în piață (datele de intrare neobservabile trebuie să reflecte ipotezele pe care le-ar folosi participanții de pe piață la stabilirea prețului unui activ sau al unei datorii, inclusiv ipotezele referitoare la risc).

4.2. DEPRECIEREA ACTIVELOR FINANCIARE

Banca recunoaște deprecierea pentru pierderile așteptate din riscul de credit pentru următoarele instrumente financiare care nu sunt evaluate la FVTPL:

- active financiare care sunt instrumente de datorie;
- contracte de garanție financiară;
- angajamente de creditare.
- nu sunt recunoscute pierderi din depreciere pentru titlurile de capital.

Deprecierea conform IFRS 9 are la bază pierderile așteptate și presupune o recunoaștere din timp a pierderilor așteptate în viitor. În calculul pierderilor așteptate se utilizează, la data de raportare, rata dobânzii efective stabilită la recunoașterea inițială sau o aproximare a acesteia. Dacă un activ financiar are o rată a dobânzii variabilă, pierderile așteptate din riscul de credit trebuie determinate utilizând rata dobânzii efective curentă. Pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit, pierderile așteptate din riscul de credit trebuie determinat utilizând rata dobânzii efective ajustată la riscul de credit stabilită la recunoașterea inițială.

Dovada că un activ financiar este depreciat ca urmare a riscului de credit include date observabile cu privire la următoarele evenimente:

- dificultatea financiară semnificativă a emitentului sau a debitorului;
- încălcare a contractului, cum ar fi o nerespectare a obligațiilor sau o restanță;
- creditorul, din motive economice sau contractuale legate de dificultățile financiare în care se află debitorul, îi acordă debitorului o concesiune pe care altfel creditorul nu ar fi luat-o în considerare;
- devine probabil că debitorul va intra în faliment sau într-o altă formă de reorganizare financiară;
- dispariția unei piețe active pentru acel activ financiar din cauza dificultăților financiare; sau
- achiziționarea sau emiterea unui activ financiar cu o reducere semnificativă ce reflectă pierderile suportate din riscul de credit.

Un activ financiar încadrat în categoria activelor financiare depreciate la recunoașterea inițială va fi menținut în această categorie până la data derecunoașterii.

Banca estimează pierderile așteptate din risc de credit ("ECL") asociate cu instrumentele sale de datorie măsurate la cost amortizat și la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global și din expunerea din angajamente de credit și contracte de garanție financiară. Banca recunoaște o pierdere din depreciere pentru aceste pierderi la fiecare dată de raportare. Măsurarea pierderilor așteptate din riscul de credit reflectă:

- a) valoare obiectivă și măsurată printr-o probabilitate ponderată a unei game de rezultate posibile;
- b) valoarea în timp a banilor; și
- c) informații despre evenimente trecute, condiții curente și previziuni ale condițiilor economice viitoare, rezonabile și justificabile, care sunt disponibile fără un cost și efort nerezonabil la data de raportare.

IFRS 9 prezintă un model de depreciere "în trei stadii", bazat pe modificările calității creditului de la recunoașterea inițială, după cum rezumă mai jos:

- a) un instrument financiar care nu este depreciat la recunoașterea inițială este clasificat în "Stadiul 1" și are riscul său de credit monitorizat în mod regulat de către Bancă;
- b) în cazul în care se constată o creștere semnificativă a riscului de credit ("SICR") de la recunoașterea inițială, instrumentul financiar este mutat în "Stadiul 2", dar nu este încă considerat ca fiind depreciat;
- c) dacă instrumentul financiar este depreciat, instrumentul financiar este transferat apoi la "Stadiul 3";
- d) instrumentele financiare din Stadiul 1 au valoarea ECL măsurată la o valoare egală cu porțiunea pierderilor de credit așteptate pe durata vieții, care rezultă din evenimentele de neplată posibile în următoarele 12 luni. Instrumentele în Stadiile 2 sau 3 au valoarea ECL calculată pe baza pierderilor de credit așteptate pe întreaga durată de viață;
- e) un concept omniprezent în măsurarea ECL în conformitate cu IFRS 9 este că ar trebui să se ia în considerare informații cu privire la viitor;

- f) activele financiare achiziționate depreciate ("POCI") sunt acele active financiare care sunt depreciate la recunoașterea inițială. ECL-ul lor este întotdeauna măsurat pe întreaga durată de viață (Stadiul 3).

Abordarea simplificată pentru active aferente contractelor și alte creanțe

Activele aferente contractelor și alte creanțe sunt recunoscute conform IFRS 15. Venituri din contractele cu clienții sunt prezentate în categoria "Alte active financiare" din situația poziției financiare. Pentru aceste active se aplică o abordare simplificată în ceea ce privește calculul pierderilor așteptate, care sunt măsurate întotdeauna pe durata de viață a activului. Aceasta abordare elimină cerința de calcul a pierderilor așteptate pe 12 luni și cerința de determinare a creșterii semnificative a riscului de credit. [IFRS 9 5.5.15-16]

Banca utilizează o matrice de provizionare pentru aceste creanțe bazată pe perioada de timp a restanțelor, dezvoltată pe baza unui istoric al pierderilor realizate. Pierderile realizate în trecut sunt ajustate cel puțin anual, astfel încât să reflecte:

- situația economică actuală și
- informații rezonabile și măsurabile privind situația economică previzionată.

Detalii privind modul de aplicare al abordării simplificate pentru leasing se regăsesc în IFRS 9, secțiunea Abordare simplificată a creanțelor comerciale, a activelor aferente contractului și a creanțelor care decurg din contracte de leasing.

Prezentarea pierderilor din depreciere în situația poziției financiare

Deprecierile ECL sunt prezentate în situația poziției financiare după cum urmează:

- a) activele financiare evaluate la cost amortizat ca o reducere din valoarea brută a acestor active;
- b) angajamente de creditare și garanții financiare, în general, ca un provizion;
- c) când un instrument financiar include atât o componentă trasă, cât și netrasă și Banca nu poate identifica ECL separat pentru angajamentul de creditare, Banca prezintă o depreciere combinată pentru ambele componente. Suma combinată este prezentată ca deducere din suma brută a componentei trase. Orice sumă care depășește suma brută a componentei trase este prezentată ca provizion; și
- d) pentru instrumentele de datorie evaluate la FVOCI nu este recunoscută o depreciere în situația poziției financiare, deoarece valoarea contabilă a acestor active este valoarea justă. Totuși, reducerile pentru pierderi așteptate din depreciere este recunoscută în rezerva de reevaluarea activelor financiare la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global.

Derecunoașterea activelor financiare depreciate ale Băncii

Banca poate decide derecunoașterea activelor financiare depreciate și reflectarea acestora în afara bilanțului. Aceste active vor face în continuare obiectul procedurilor de recuperare. Banca consideră că un activ financiar se află în situația de derecunoaștere și îl casează atunci când nu mai există așteptări rezonabile privind recuperarea lui integrală sau parțială. Banca derulează periodic analiza activelor financiare care urmează să fie supuse scoaterii în afara bilanțului:

- pentru activele care au depășit orizontul de recuperare așteptat. Se stabilesc următoarele nivele pentru orizontul de recuperare:
- pentru creditele negarantate, maxim 2 ani;
- pentru creditele garantate, maxim 7 ani.

Orizontul de recuperare se calculează de la data înregistrării expunerii în categoria de neperformant.

Banca nu este obligată ca, la atingerea acestor praguri, să procedeze la înregistrarea în afara bilanțului a expunerilor – aceste credite vor face obiectul unor analize suplimentare prin care să se estimeze șansele de recuperare în perioada următoare:

- pentru activele care au avut gajuri, și dintr-un motiv anume, la momentul actual, nu mai au gajuri;
- pentru creditele care au gajuri, însă la momentul actual se apreciază că nu există șanse de recuperare rezonabile (surse incerte, costisitoare, care nu justifică efortul Băncii în comparație cu valoarea așteptată a recuperărilor). În această categorie intră și expunerile pentru care reducerea expunerii se bazează integral pe valorificarea gajurilor, și, pe fondul unui grad de acoperire redus, există posibilitatea ca cheltuielile procedurale să poată absorbi o parte semnificativă a sumelor rezultate din valorificarea garanțiilor;
- pentru activele pentru care Banca a încetat procedurile de recuperare sau acestea s-au prescris sau cele pentru care printr-o decizie judiciară nu mai sunt datorate de debitor;
- procedura de faliment a debitorului a fost închisă, iar expunerea Băncii nu a fost acoperită integral;

- expunerea a fost transferată parțial către o altă entitate (terță parte), iar expunerea rămasă nu are șanse de recuperare.

În mod obligatoriu, înainte de a efectua scoaterea în afara bilanțului, Banca se asigură că activul financiar este integral acoperit prin reduceri pentru pierderi așteptate din depreciere. Prin urmare, sumele colectate ulterior din recuperarea expunerii vor fi direct recunoscute ca și venituri în situația profitului sau pierderii a Băncii. Totuși, după scoaterea din evidență în afara bilanțului, Banca nu are așteptări rezonabile de recuperare a activului financiar.

4.3. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR

- 4.3.1. Veniturile sunt recunoscute în măsura în care beneficiile economice sunt probabile și venitul poate fi evaluat în mod credibil.

Elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei.

- 4.3.2. **Venituri și cheltuieli aferente dobânzii**

Veniturile și cheltuielile din dobânzi pentru toate instrumentele financiare purtătoare de dobândă sunt recunoscute în situația profitului sau pierderii, utilizând metoda ratei dobânzii efective.

Metoda ratei dobânzii efective este o metodă de calcul a costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare și de alocare a veniturilor din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânda de-a lungul perioadei relevante.

Rata dobânzii efective este rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare de numerar previzionate de-a lungul duratei de viață estimate a instrumentului financiar sau, când este cazul, o perioadă mai scurtă la valoarea contabilă netă a activului financiar sau a datoriei financiare. Când calculează rata dobânzii efective, Banca estimează fluxurile de numerar luând în considerare toți termenii contractuali ai instrumentului financiar, fără a lua însă în calcul pierderile așteptate din riscul de credit.

- 4.3.3. **Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane**

Banca obține venituri din comisioane dintr-o gamă largă de servicii prestate către clienți. Comisioanele sunt recunoscute pe baza contabilității de angajament când serviciul a fost furnizat. Comisioanele aferente angajamentelor de creditare, care este probabil să fie trase, sunt deferate (împreună cu costurile directe aferente) și recunoscute ca o ajustare a ratei dobânzii efective a creditului.

Comisioanele provenite din negocierea sau participarea la negocierea cu un terț – cum ar fi o înțelegere privind achiziția de acțiuni sau alte titluri de valoare sau achiziția sau vânzarea de activități comerciale – sunt recunoscute la finalizarea tranzacției aferente. Comisioanele pentru consultanță privind portofoliul și altă consultanță de management și pentru servicii sunt recunoscute pe baza contractelor de servicii aplicabile, de obicei, pe bază temporal proporțională.

Venituri din speze și comisioane se calculează pe baza valorii specificate într-un contract cu un client. Banca recunoaște venituri atunci când deține controlul asupra unui contract cu un client, căruia îi prestează servicii.

Veniturile din comisioane aferent deservirii conturilor sunt recunoscute în timp, odată cu prestarea serviciilor.

Veniturile aferente tranzacțiilor sunt recunoscute în momentul în care are loc tranzacția.

Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente atunci când serviciul este prestat.

4.4. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO

- 4.4.1. Titlurile de valoare (instrumente de datorie) vândute ce fac obiectul contractelor de răscumpărare ("REPO") sunt clasificate în situațiile financiare ca instrumente de datorie evaluate la cost amortizat (certIFICATE DE TREZORERIE) iar datoria celeilalte părți este inclusă în sumele datorate băncilor sau clienților, după caz. Titlurile achiziționate prin contracte de revânzare ("reverse repo") sunt înregistrate drept credite și avansuri către alte bănci sau clienți, după caz.

- 4.4.2. Diferența dintre prețul de vânzare și de răscumpărare este tratată ca dobândă și este acumulată de-a lungul vieții contactelor utilizând metoda dobânzii efective.

Titlurile de valoare deținute de Bancă drept garanții pentru activitățile de creditare cu instituțiile financiare nu sunt recunoscute în situațiile financiare, decât dacă sunt vândute către terți, caz în care achiziția sau vânzarea este înregistrată cu pierderea sau câștigul inclus în veniturile nete din tranzacționare. Obligația de a le returna este înregistrată la valoare justă ca datorie de tranzacționare.

4.5. CONVERSIA VALUTARĂ ȘI VENITUL NET DIN TRANZACȚIONARE

- 4.5.1. Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine.
- 4.5.2. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.
- 4.5.3. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.
- 4.5.4. Veniturile și pierderile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în contul de profit sau pierdere.
- 4.5.5. Venitul net din tranzacționare este reprezentat de câștigul sau pierderea din tranzacțiile cu valută străină și diferențe din reevaluarea poziției valutare.

4.6. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR

- 4.6.1. În scopul situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentele de numerar cuprind solduri cu o scadență inițială mai mică de trei luni a activelor la datele achiziției, incluzând: numerar, solduri nerestricționate cu Banca Națională a Moldovei, certificate de trezorerie, certificatele Băncii Naționale a Moldovei și sume datorate de alte bănci, care sunt foarte lichide și cu o scadență mai mică de 90 de zile și care nu au risc semnificativ de modificare a valorii juste.

Numerarul și echivalentele de numerar sunt evaluate la cost amortizat în situația poziției financiare.

4.7. GARANTII REPOSEDATE

- 4.7.1. Garantiile reposedate sunt active nefinanciare în schimbul rambursării creditelor și altor datorii cu sau fără transmiterea dreptului de proprietate, care se clasifică ca:
 - active deținute pentru vânzare conform IFRS 5, sau
 - alte active (în cazul în care nu sunt întrunite criteriile din IFRS 5), conform prevederilor cadrului legal și IFRS.
- 4.7.2. La recunoașterea inițială, Banca evaluează activele transmise băncii în posesiune/achiziționate în schimbul rambursării creditelor, clasificate ca fiind deținute pentru vânzare, la valoarea cea mai mică dintre soldul datoriei, dobânzile calculate și reflectate în bilanțul contabil, comisioanele, penalitățile și alte creanțe aferente creditului, net de depreciere IFRS.
- 4.7.3. În cazul în care, activele transmise băncii în schimbul rambursării creditelor nu au fost vândute din motive obiective în decursul a 12 luni de la data recunoașterii, Banca revizuieste situația activelor respective în scopul clasificării ulterioare în categoria altor active.
- 4.7.4. Reevaluarea ulterioară a activelor nefinanciare reposedate în schimbul rambursării creditelor se efectuează la finele perioadei de raportare sau în momentul în care se constată unii indicatori care presupune o depreciere.

4.8. CREDITE ȘI AVANSURI

- 4.8.1. Creditele și avansurile includ creditele acordate băncilor și clienților evaluate la cost amortizat. Acestea sunt recunoscute la valoarea justă plus costurile directe de tranzacționare. Ulterior, acestea sunt evaluate la cost amortizat prin metoda dobânzii efective.

4.9. ÎMPRUMUTURI

- 4.9.1. Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoare justă, net de costurile de tranzacționare înregistrate. Ulterior, împrumuturile sunt evaluate la cost amortizat și orice diferență între veniturile nete din vânzare și valoarea de răscumpărare este recunoscută în situația profitului sau pierderii de-a lungul perioadei împrumuturilor, utilizând metoda dobânzii efective.

4.10. DEPRECIEREA ACTIVELOR NON-FINANCIARE

- 4.10.1. Pentru deprecierea activelor non-financiare, cum ar fi spre exemplu imobilizări corporale, imobilizări necorporale, active deținute pentru vânzare, se aplică prevederile IAS 36 și se determină valoarea recuperabilă.
- 4.10.2. Activele care au o durată de viață utilă nedeterminată (de exemplu: mărci comerciale, imobilizările necorporale cu o durată de viață utilă nedeterminată) nu sunt amortizate și sunt

testate anual pentru depreciere. Activele care sunt supuse amortizării sunt revizuite pentru depreciere ori de câte ori circumstanțele sau evenimentele indică faptul că valoarea contabilă nu poate fi recuperată.

- 4.10.3. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a unei unități generatoare de numerar depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pierderile din depreciere recunoscute la nivel de grup de active financiare reprezintă un pas intermediar până la identificarea pierderilor din depreciere pentru activele individuale din cadrul grupului de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere. De îndată ce sunt disponibile informații care identifică în mod specific pierderile privind activele depreciate individual într-un grup, acele active sunt eliminate din grup.

4.11. IMOBILIZARI CORPORALE

Imobilizări corporale sunt elementele corporale cu termen de exploatare mai mare de un an deținute în vederea utilizării pentru producerea sau prestarea de bunuri sau servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative, cu o valoare ce depășește suma de 3000 lei.

- 4.11.1. **Imobilizări corporale** sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului.
- 4.11.2. Amortizarea unui activ se calculează începând cu ziua când acesta este disponibil pentru utilizare și încetează la prima dată dintre data când activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării), în conformitate cu IFRS 5, și data la care activul este derecunoscut.
- 4.11.2.1. Amortizarea se calculează prin repartizarea sistematică a valorii elementului de imobilizări corporale prin metoda liniară pe durata de viață utilă, estimată pentru fiecare element din categoria imobilizărilor corporale.

Duratele de viață estimate pe categorii sunt următoarele:

• Clădiri	25-45 ani	• Mobilă și echipamente	2 – 15 ani
• Amenajări clădiri închiriate	5 ani	• Vehicule	6 – 7 ani
• Calculatoare	3 ani		

- 4.11.2.2. Activele în curs de execuție nu sunt amortizate până când nu sunt introduse în exploatare (disponibile pentru utilizare). Dar, această categorie de imobilizări corporale se testează pentru depreciere.
- 4.11.3. Terenurile au o durată de viață nelimitată și prin urmare nu se amortizează.
- 4.11.4. Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Direcție al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparației și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a imobilizărilor corporale poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.
- 4.11.5. Cheltuielile legate de reparații și întreținerea imobilizărilor corporale se recunosc în profit sau pierderi pe măsură ce sunt suportate. Cheltuielile legate de – înlocuirea anumitor componente majore ale imobilizărilor corporale se recunosc în valoarea contabilă dacă sunt îndeplinite criteriile de recunoaștere a imobilizărilor corporale.
- 4.11.6. Activele corporale sunt derecunoscute la cedarea acestora sau când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea lor. Câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui activ corporal este inclus(ă) în contul de profit și pierdere în perioada în care activul este derecunoscut.
- 4.11.7. Banca evaluează imobilizările corporale după metoda bazată pe cost.
- 4.11.8. O imobilizare corporală este derecunoscută din situația poziției financiare din momentul ieșirii acesteia (vânzare, casare etc.) sau din momentul când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau ieșirea acesteia.
Banca înregistrează în profit sau pierdere, câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui element de imobilizări corporale, determinat(ă) ca fiind diferența dintre încasările nete la cedare, dacă există, și valoarea contabilă a elementului.
- 4.11.9. Testarea pentru depreciere a imobilizărilor corporale se efectuează la finele anului de gestiune aplicând prevederile SIC 36.
- 4.11.10. Imobilizările corporale costul cărora este până la plafonul stabilit de art. 26¹ alin. (2) din Codul Fiscal, se evaluează în scopuri fiscale drept stocuri.

- 4.11.11. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente clădirilor, terenurilor, utilajelor, etc., se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.
- 4.11.12. Prin achizițiile strategice se înțelege dobândirea, definitivă sau temporară, de către Bancă, a unor produse, lucrări sau servicii pe termen lung la sume esențiale și importante din punct de vedere a strategiei Băncii, prin atribuirea unui contract.

4.12. STOCURI

- 4.12.1. Stocurile sunt active :
- deținute pentru vânzare pe parcursul desfășurării normale a activității;
 - în curs de producție pentru o astfel de vânzare;
 - sub forma de materiale și alte consumabile ce urmează a fi folosite în procesul de producție sau pentru prestarea de servicii.
- 4.12.2. Stocurile sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziții, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.
- 4.12.3. Costul stocurilor este determinat cu ajutorul metodei FIFO - primului intrat, primului ieșit. Banca folosește aceeași formulă de determinare a costului pentru toate stocurile.
- 4.12.4. Activele cu o durată de viață utilă mai mare de 1 an, dar în valoare de până la 3000 lei intră în categoria de stocuri.
- 4.12.5. Piese de schimb ale imobilizărilor corporale separate pot depăși valoarea de 3000 lei și intră în componența stocurilor.
- 4.12.6. Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.
După recunoașterea inițială, toate stocurile sunt evaluate la cea mai mică valoare dintre valoarea contabilă și valoarea realizabilă netă.

4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE

- 4.13.1. Imobilizările necorporale reprezintă un activ nemonetar, identificabil, fără suport material (nu îmbracă fizic forma de bunuri materiale concrete), cum ar fi costuri pentru achiziția programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice. Imobilizările necorporale achiziționate separat sunt recunoscute la costul inițial. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozitele din vânzare, precum și toate cheltuielile directe atribuite activului pentru folosire.
- 4.13.2. O imobilizare necorporală se recunoaște dacă corespunde:
- definiției imobilizării necorporale,
 - criteriilor de recunoaștere,
 - probabilitatea ca beneficiile economice viitoare preconizate atribuibile imobilizării să revină băncii care se bazează pe calcule raționale și ușor de susținut,
 - costul imobilizării poate fi evaluat în mod fiabil,
 - evaluarea rațională a gradului de siguranță asociat obținerii de beneficii economice viitoare care pot fi atribuite utilizării activului pe baza dovezilor disponibile în momentul recunoașterii inițiale.
- Mărcile, listele de clienți, fondul comercial, imobilizările necorporale generate intern în faza de cercetare nu se recunosc drept imobilizări necorporale.
- 4.13.3. Cheltuiala cu aplicațiile informatice dezvoltate intern este recunoscută ca imobilizare necorporală dacă Banca face dovada intenției și capacității sale de a dezvolta și folosi aplicația într-o manieră ce-i va aduce beneficii economice viitoare și dacă cheltuielile cu dezvoltarea aplicațiilor pot fi estimate într-o manieră rezonabilă. Costurile capitalizate generate de aplicațiile informatice dezvoltate intern includ toate costurile direct atribuibile dezvoltării aplicațiilor și sunt amortizate pe durata de viață. Aplicațiile informatice dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea cumulată și provizionul pentru deprecierea valorii.
- 4.13.4. Cheltuielile ulterioare cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt capitalizate doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active.
- 4.13.5. Alte costuri asociate cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt reflectate în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt efectuate.
- 4.13.6. Costurile de dezvoltare a programelor informatice recunoscute ca active sunt amortizate folosind metoda liniară pentru diminuarea costului imobilizărilor necorporale la valoarea lor reziduală pe

durata de viață estimată. Amortizarea pentru imobilizările necorporale cu durata determinată începe atunci când activul este disponibil pentru a fi utilizat, adică atunci când se află în locul și în starea necesară pentru a putea funcționa. Amortizarea încetează la prima dată dintre data la care activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării care este clasificat drept deținut în vederea vânzării) în conformitate cu IFRS 5 și data la care activul este derecunoscut.

Durata de amortizare și metoda de amortizare pentru imobilizările necorporale cu durată de viață utilă determinată se revede la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar în perioada organizării inventarierii.

- 4.13.7. După recunoașterea inițială ulterior activele nemateriale sunt evaluate conform **modelului bazat pe cost** minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.
- 4.13.8. La amortizarea imobilizărilor necorporale se utilizează metoda liniară. Perioada de amortizare și durata de viață utilă se revede cel puțin la sfârșitul fiecărei perioade de gestiune. Durata de viață utilă a imobilizărilor necorporale este stabilită de la 1 la 20 ani maximum.
- 4.13.9. Imobilizările necorporale în curs de execuție nu se amortizează până la punerea în funcțiune a acestora.
- 4.13.10. În cazul în care valoarea contabilă a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.
- 4.13.11. Derecunoașterea Imobilizărilor necorporale se efectuează la cedare sau când nu se mai preconizează să apară beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea sa.
- 4.13.12. Venitul și pierderea care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări necorporale trebuie determinată ca diferență între încasările nete din cedare, dacă există, și valoarea contabilă a activului. Aceasta se recunoaște în profit sau pierdere atunci când activul este derecunoscut.
- 4.13.13. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice, se vor păstra în dosare separate cu termen de păstrare permanent.

4.14. CONTRACTE DE LEASING

- 4.14.1. Contract de leasing - un contract sau o parte a unui contract, care acordă dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat pentru o anumită perioadă de timp în schimbul unei contravalori.
- 4.14.2. Banca aplică prevederile IFRS 16 pentru toate contractele de leasing, inclusiv contractele de leasing pentru activele aferente dreptului de utilizare din cadrul unui subcontract de leasing, cu excepția:
 - (i) Contractelor cu valoare mai mică de 5 mii de EUR sau a echivalentului de 5 mii de EUR la data recunoașterii, sau
 - (ii) Contractelor cu o durată mai mică de 1 an.
- 4.14.3. La inițierea unui contract, Banca evaluează dacă acesta conține un leasing. Un contract este, sau conține un leasing, dacă acel contract acordă dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat pentru o anumită perioadă de timp în schimbul unei contravalori. Pentru a stabili dacă un contract acordă dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat, Banca utilizează prevederile IFRS 16.

Banca în calitate de locatar:

- 4.14.4. La inițierea sau modificarea unui contract care conține o componentă de leasing, Banca alocă considerația pe fiecare componentă de leasing pe baza prețurilor individuale.
- 4.14.5. Banca recunoaște un activ aferent dreptului de utilizare și o datorie care decurge din leasing la data începerii contractului.
- 4.14.6. Activul aferent dreptului de utilizare este inițial recunoscut la cost, care include valoarea evaluării inițiale a datoriei care decurge din contractul de leasing ajustat cu orice plăți de leasing efectuate la data începerii derulării sau înainte de această dată, plus orice costuri directe inițiale suportate de către locatar și o estimare a costurilor care urmează să fie suportate de către locatar pentru demontarea și înlăturarea oricăror îmbunătățiri efectuate la sucursale sau încăperi.
- 4.14.7. Activul aferent dreptului de utilizare este ulterior amortizat pe o bază lineară începând cu data începerii derulării până la sfârșitul perioadei de leasing. Adicional, activul aferent dreptului de utilizare este redus periodic cu orice pierdere din depreciere și ajustat cu orice reevaluări ale datoriei ce decurg din contractele de leasing.
- 4.14.8. Datoria care decurge din contractul de leasing este evaluată inițial la valoarea actualizată a plăților de leasing plătite pe durata contractului, actualizată la rata implicită din contractul de leasing. Banca utilizează ca rată de actualizare rata medie a dobânzii aferentă soldurilor depozitelor.

- 4.14.9. Plățile de leasing incluse în evaluarea datoriei care decurge din contractul de leasing cuprind următoarele:
- plăți fixe, inclusiv cele care sunt în esență plăți fixe
 - plăți variabile de leasing care depind de un indice sau de o rată, evaluate inițial pe baza indicelui sau a ratei de la data începerii derulării;
 - sumele preconizate datorate de către locatar în baza unor garanții aferente valorii reziduale;
 - prețul de exercitare al unei opțiuni de cumpărare dacă locatarul are certitudinea rezonabilă că va exercita opțiunea, plățile de leasing aferente extinderii contractului de leasing dacă este rezonabil că locatarul va exercita opțiunea de extindere și plăți ale penalităților de reziliere a contractului de leasing, dacă durata contractului de leasing reflectă exercitarea de către locatar a unei opțiuni de reziliere a contractului de leasing.
- 4.14.10. Datoriile ce decurg din contractele de leasing sunt evaluate la cost amortizat utilizând metoda dobânzii efective. Acestea sunt reevaluate când există o schimbare a plăților viitoare de leasing ca urmare a schimbării unui indice sau a ratelor, când există o schimbare în estimarea Băncii privind valoarea reziduală, atunci când Banca își schimbă evaluarea privind exercitarea dreptului de cumpărare, extindere sau reziliere sau când există o revizuire a plăților care sunt fixe în esență.
- 4.14.11. Când o datorie care decurge din contractele de leasing este reevaluată în acest fel, o ajustare corespunzătoare este inclusă în valoarea contabilă a activului aferent dreptului de utilizare sau este recunoscută în contul de profit sau pierdere dacă valoarea activului a fost redusă la zero.
- 4.14.12. Banca prezintă Active aferente dreptului de utilizare și Datoriile care decurg din contractele de leasing ca linii separate în Situația Poziției Financiare.

Banca în calitate de locator:

- 4.14.13. Banca în calitate de locator în cadrul contractelor de leasing operațional recunoaște plățile de leasing la venituri pe o bază liniară prin metoda angajamentelor.
- 4.14.14. Contractele de leasing sunt clasificate din punctul de vedere al transferării riscurilor asociate activului transmis în leasing ca:
- leasing financiar - în cazul în care se transferă toate riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate
 - leasing operațional - în cazul în care nu se transferă toate riscurile și recompensele.

4.15. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR

Beneficii pe termen scurt

- 4.15.1. În cursul normal al activității sale, Banca face plăți către bugetul de stat al Republicii Moldova în numele angajaților săi pentru pensie, asigurări de sănătate și șomaj. Toți angajații Băncii sunt membri ai planului de pensii al statului.
- 4.15.2. Banca nu operează nici o altă schemă de pensii și, prin urmare, nu are nici o altă obligație cu privire la pensii. Banca nu operează nici un alt plan definit de beneficii sau de beneficii după pensionare. Banca nu are nici o obligație de a furniza alte servicii către actualii sau foștii angajați.

Alte beneficii

- 4.15.3. Remunerația variabilă pentru conducere poate fi acordată și pe bază de acțiuni ("Shadow shares"). Componenta variabilă a remunerației totale reprezintă remunerația ce poate fi acordată de Bancă suplimentar remunerației fixe, condiționat de îndeplinirea anumitor indicatori de performanță. Remunerația variabilă poate fi acordată fie în numerar, fie în Shadow Shares legate de prețul acțiunilor Băncii Transilvania (TLV pe Bursa de Valori București). În cazul personalului identificat, la stabilirea părții variabile a remunerației anuale, se are în vedere limitarea asumării excesive a riscurilor. O parte substanțială și care reprezintă, în toate cazurile, cel puțin 40% din componenta variabilă a remunerației totale, este amânată pe o perioadă de 3 ani și este corelată cu natura activității, riscurile acesteia și activitățile personalului în cauză.

- 4.15.4. Consiliul de Administrație al Băncii hotărăște în privința numărului de Shadow Shares ce urmează a fi acordate ca remunerație variabilă. Valoarea justă la data intrării în drepturi a acțiunilor către angajați ca primă este recunoscută în categoria cheltuielilor cu personalul în perioada în care în care angajații au dreptul necondiționat la această remunerație.

Cheltuiala recunoscută este ajustată pentru a reflecta valoarea recompenselor pentru care se așteaptă ca serviciile aferente și condițiile de exercitare care nu sunt legate de piață să fie îndeplinite, astfel încât valoarea care este în cele din urmă recunoscută ca o cheltuială să se bazeze pe recompensarea efectivă a serviciilor și condițiilor de performanță care nu sunt legate de piață la data exercitării.

4.16. PROVIZIOANE

- 4.16.1. Provizioanele și obligațiile legale sunt recunoscute când Banca are o obligație curentă sau implicită generată de un eveniment anterior, a cărei decontare se așteaptă să determine o ieșire de resurse, încorporând beneficii economice ale Băncii, iar suma poate fi estimată în mod credibil. Când există un număr de obligații similare, probabilitatea ca o ieșire de resurse să fie necesară este determinată la valoarea așteptată ponderată cu probabilitățile asociate, ținând cont de toate rezultatele posibile.
- 4.16.2. Provizioanele sunt evaluate la valoarea de ieșire a cheltuielilor estimate ca fiind necesare pentru a stinge obligația, utilizând raționamentul – în baza experiențelor cu tranzacții similare și cu asistența avocaților sau altor experți. Evaluarea ulterioară a provizionului din cauza trecerii timpului este recunoscută ca o cheltuială cu dobânzile.
- 4.16.3. Un contract cu titlu oneros este un contract în care costurile inevitabile ale îndeplinirii obligațiilor din contract depășesc beneficiile economice preconizate să fie primite în cadrul acestuia (IAS 37.10).

În cazul în care un anumit tip de provizion, activ contingent sau datorie contingent intra sub incidența unui alt standard, o entitate aplică standardul în cauza în locul prezentului standard.

De exemplu, anumite tipuri de provizioane sunt tratate de standardele referitoare la:

- contracte pentru construcții (IFRS 15 Venituri din contractele cu clienții);
- impozitele pe profit (a se vedea IAS 12 Impozitul pe profit);
- contractele de leasing (a se vedea IFRS 16 Contracte de leasing). Totuși, cum IAS 17 nu conține cerințe specifice care să trateze contractele de leasing care devin oneroase, acest standard se aplică acestor cazuri);
- beneficiile angajaților (a se vedea IAS 19 Beneficiile angajaților);
- contractele de asigurare (a se vedea IFRS 4 Contracte de asigurare). Totuși, prezentul standard se aplică provizioanelor, datoriilor contingente și activelor contingente ale unui asigurator, altele decât cele care decurg din obligațiile și din drepturile sale contractuale ce rezultă din contractele de asigurare care intra sub incidența IFRS 4;
- compensația contingentă a unei entități dobânditoare într-o combinație de întreprinderi (a se vedea IFRS 3 Combinări de întreprinderi).

4.17. TITLURI DE DATORIE

4.17.1. Titlurile de datorie includ:

- titluri de datorie evaluate la cost amortizat. Acestea sunt recunoscute la valoarea justă plus costurile directe de tranzacționare. Ulterior, acestea sunt evaluate la cost amortizat prind metoda dobânzii efective.
- titluri de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global (FVOCI). Acestea sunt evaluate la valoarea justă, modificările fiind recunoscute prin alte elemente ale rezultatului global.
- titluri de datorie evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere (FVTPL). Modificarea valorii juste ale acestor titluri se regăsește în contul de profit sau pierdere.

4.17.2. Banca preferă să recunoască titlurile de datorie în portofoliul FVOCI sau la cost amortizat. În cazul titlurilor de datorie evaluate la FVOCI, câștigurile și pierderile sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global, cu excepția următoarelor, care sunt recunoscute în situația profitului sau pierderii în același mod ca și activele financiare evaluate la cost amortizat:

- venituri din dobânzi folosind metoda dobânzii efective;
- reduceri estimate din pierderi din deprecieri și reluări; și
- câștiguri și pierderi din diferențele de curs valutar.

4.17.3. Când titlurile de datorie evaluate la FVOCI sunt derecunoscute, câștigul sau pierderea cumulată recunoscută anterior în alte elemente ale rezultatului global este reclasificată din capitaluri proprii în situația profitului sau pierderii.

4.18. TITLURI DE CAPITAL

4.18.1. Banca evaluează titlurile de capital la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, modificările fiind recunoscute în alte elemente ale rezultatului global.

- 4.18.2. Banca alege să prezinte modificările valorii juste a anumitor investiții în instrumente de capitaluri proprii care nu sunt deținute pentru tranzacționare în alte elemente ale rezultatului global. Alegerea se face de la un instrument la altul la recunoașterea inițială și este irevocabilă.
- 4.18.3. Câștigurile și pierderile din valoarea justă pentru astfel de instrumente de capitaluri proprii nu sunt niciodată reclasificate în situație profitului sau pierderii și nici o depreciere nu este recunoscută în situație profitului sau pierderii. Dividendele sunt recunoscute în situația profitului sau pierderii ("Venituri nete din tranzacționare"), cu excepția cazului în care reprezintă în mod clar o recuperare a unei părți din costul investiției, caz în care sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global. Câștigurile și pierderile acumulate recunoscute în alte elemente ale rezultatului global sunt transferate la rezultatul reportat la derecunoașterea investiției.

4.19. IMPOZITUL PE VENIT

- 4.19.1. Cheltuiala cu impozitul (venitul din impozit) reprezintă valoarea agregată privind impozitul curent și cel amânat inclusă în determinarea profitului sau pierderii pentru o perioadă.
- 4.19.2. Impozitul curent este valoarea impozitului pe profit plătit (recuperabil) în raport cu profitul impozabil (pierderea fiscală) pentru o perioadă. Impozitul aferent anului de gestiune se achita în rate conform art. 84 din CF, nu mai târziu de data de 25 a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie a anului fiscal, în sume egale cu $\frac{1}{4}$ din suma impozitului plătit pentru anul precedent, dar nu mai puțin de 80% din suma definitivă a impozitului din perioada fiscală curentă. La prezentarea Declarației anuale privind impozitul pe venit acesta se va determina conform prevederilor Codului Fiscal. Cheltuielile cu privire la impozitul pe venit se recunosc în perioada la care se referă
- 4.19.3. Impozitul amânat include Datoriile și Creanțele înregistrate în rezultatul constatării diferențelor temporare impozabile și deductibile. La constatarea diferenței temporare impozabile, în situațiile financiare, se înregistrează o datorie cu privire la impozitul amânat, în cazul diferenței temporare deductibile și pierderilor fiscale se înregistrează o creanță. Pierderile fiscale sunt înregistrate și în conturile extrabilantiere care urmează să fie reportate eşalonat pe următoarele cinci perioade fiscale conform CF. Activul privind impozitul amânat se recunoaște doar în cazul în care se preconizează existența profitului impozabil în raport cu care să poată fi utilizată diferența temporară deductibilă.
- 4.19.4. Activele și pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, folosind ratele de impozitare (și legile fiscale) care au fost promulgate sau în mare măsură adoptate până la finalul perioadei de raportare .
- 4.19.5. Diferențele temporare principale sunt acele diferențe apărute între valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea contabilă înscrisă în situația poziției financiare.
- 4.19.6. Impozitul curent și cel amânat se recunoaște ca un venit sau ca o cheltuială și sunt incluse în profitul sau pierderea perioadei de raportare cu excepția elementelor care sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global.
- 4.19.7. La finele perioadei de gestiune în situațiile financiare se compensează creanțele și datoriile privind impozitul amânat dacă și numai dacă:
- (a) persista dreptul exercitabil legal de a compensa creanțele privind impozitul curent cu datoriile privind impozitul curent; și
 - (b) creanțele și datoriile privind impozitul amânat sunt aferente impozitelor pe profit percepute de aceeași autoritate fiscală.

4.20. DIVIDENDE

- 4.20.1. Veniturile din dividende sunt recunoscute în rezultatul perioadei de gestiune la data la care este stabilit dreptul de a primi și este probabil ca aceste dividende să fie colectate. Dividendele sunt reflectate ca o componentă a "Venituri nete din tranzacționare" în situația profitului sau pierderii. Dividendele de plată sunt tratate ca distribuire de profit pentru perioada în care sunt declarate și aprobate de Adunarea Generală a Acționarilor.

4.21. CONTRACTE DE GARANȚII FINANCIARE ȘI ANGAJAMENTE DE CREDITARE

- 4.21.1. Contractele de garanție financiară sunt contracte care îl obligă pe emitent să efectueze plăți specifice pentru a-i rambursa deținătorului o pierdere suferită de acesta din cauza faptului că un debitor specific nu face o plată când aceasta devine scadentă, în conformitate cu termenii unui instrument de datorie. Astfel de garanții financiare sunt acordate băncilor, instituțiilor financiare

și altor organisme în numele clienților pentru a garanta credite, overdrafturi (descoperiri de cont) și alte facilități bancare.

- 4.21.2. Garanțiile financiare și angajamentele de creditare sunt recunoscute inițial în situațiile financiare la valoare justă. Ulterior recunoașterii inițiale, datoriile Băncii conforme cu astfel de garanții sunt evaluate la cea mai mare valoare dintre evaluarea inițială și cea mai bună estimare a cheltuielilor necesare pentru a stinge orice obligație financiară apărută la data raportării. Aceste estimări sunt determinate pe baza experienței privind tranzacțiile similare și istoricul pierderilor trecute și pe baza judecății profesionale. Orice creștere a datoriei aferentă garanției este recunoscută în situația profitului sau pierderii.

4.22. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE

- 4.22.1. Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului și sunt dezvăluite în situațiile financiare în cazul în care sunt semnificative.

4.23. PĂRȚI AFILIATE

- 4.23.1. Părțile afiliate Băncii sunt considerate persoanele sau entitățile, care exercită controlul în mod direct sau indirect în capitalul Băncii sau influențează în mod semnificativ prin luarea deciziilor financiare și operaționale.
- 4.23.2. Tranzacție cu o persoană afiliată Băncii este orice Act juridic sau modificare/completare a actului juridic, care generează orice transfer de mijloace bănești sau obligații contractuale între persoanele afiliate și Bancă, indiferent dacă se percepe sau nu o plată.

4.24. CAPITAL PROPRIU

- 4.24.1. Capitalul propriu al băncii include:
- acțiunile ordinare;
 - acțiunile de tezaur;
 - capitalul suplimentar;
 - capitalul de rezervă;
 - profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor.

Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

4.25. SUBVENȚII

- 4.25.1. În cadrul unor parteneriate, Banca poate beneficia de anumite asistențe sub formă financiară sau nemonetary, atât în cadrul subvențiilor Guvernamentale, cât și din partea altor organisme similare de la nivel local, național sau internațional.
- 4.25.2. Asistența guvernamentală ia multe forme, în dependență de natura asistenței acordate și condițiile care sunt atașate acesteia. Scopul asistenței este de a încuraja o Banca să se

angajeze pe o direcție de acțiune pe care în mod normal nu ar fi urmat-o dacă asistența nu ar fi fost acordată.

- 4.25.3. Subvențiile monetare și cele nemonetare la valoarea justă, nu trebuie recunoscute până când nu există siguranța rezonabilă că:
- (a) Banca va respecta condițiile impuse de acordarea lor; și
- (b) subvențiile vor fi primite.
- 4.25.4. Subvențiile sunt recunoscute în profit sau pierdere în cursul perioadelor în care entitatea recunoaște drept cheltuieli costurile aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze, pe o bază sistematică.
- 4.25.5. O subvenție care urmează a fi primită drept compensație pentru cheltuieli sau pierderi deja suportate sau în sensul acordării unui ajutor financiar imediat entității, fără a exista costuri viitoare aferente, trebuie recunoscută în profit sau pierdere în perioada în care devine creanță.
- 4.25.6. O subvenție poate îmbrăca forma transferului unui activ nemonetar, cum ar fi terenuri sau alte resurse, pentru uzul Băncii. În astfel de circumstanțe se evaluează valoarea justă a activului nemonetar și se contabilizează atât subvenția, cât și activul la acea valoare justă. O alternativă utilizată uneori este de a se înregistra atât activul, cât și subvenția la o valoare nominală.

4.26. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII

- 4.26.1. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care furnizează informații adiționale cu privire la poziția Băncii la data bilanțului (evenimente care conduc la ajustarea situațiilor financiare) sunt reflectate în situațiile financiare.
- 4.26.2. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare sunt prezentate în note ori de câte ori ele au un impact material asupra situațiilor financiare.

V. DISPOZIȚII FINALE

- 5.1. Prezentele Politici intră în vigoare din data de **01.01.2023**. Din data intrării în vigoare a prezentelor Politici, se abrogă Politicile Contabile ale B.C. "VICTORIABANK" S.A. pentru anul 2022, aprobate la ședința Consiliului de Administrație al B.C. „Victoriabank” S.A., proces-verbal nr. **129** din **22.12.2021**.
- 5.2. Difuzarea neautorizată de către salariații BC "Victoriabank" S.A. a prezentelor Politici, către terțe persoane, intră sub incidența angajamentului de confidențialitate și se sancționează conform legislației în vigoare. Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea penală, civilă, materială sau contravențională, după caz.
- 5.3. Dacă prevederi selective ale prezentei Politici vor intra în contradicție cu legislația în vigoare, alte acte normative sau Statutul Băncii, se consideră necesară ghidarea acțiunilor în conformitate cu legislația în vigoare, alte acte normative sau statutul Băncii până la momentul includerii amendamentelor necesare în prezenta.
- 5.4. În cazul în care denumirile subdiviziunilor menționate în Politică vor fi modificate pe parcursul aplicării acesteia, responsabilitățile vor fi preluate până la introducerea modificărilor în prezenta.

Politica a fost aprobată de către CA în data de 08.11.2022 și intră în vigoare în data de 01.01.2023.

FIȘA DE COORDONARE A ACTULUI NORMATIV INTERN

	Numele, prenumele	Funcția	Denumirea subdiviziunii
Emitent/ Actualizator	Silvia Talpa	Șef Secție	SSEC, DCT
Coordonatori	Diana Illiciev	Contabil șef	DCT
	Popovici Corneliu	Director Direcție	DJ
	Corniciuc Vitalie	Vicepresedinte	CFO
	Malos Ionela	Vicepresedinte	COO
	Berzoi Corina	Director Direcție	DEG
	Mariana Tehovici	Director Directiei	DRP
	Paraschiv Natalia	Director Direcție	DT
	Natalia Rotaru	Șef secție	SROACA/DAR
	Iurie Țârdea	Director Direcție	DGC
	Daniel-Marius Staicu	Director Directie	DCF